

המלכות, תוספת שבת ספס"ז (י"י) אם היו רגלי
מלכות בטימ, וכו' בתוס' יו"כ פ"ה (י"י) ובהתפעל
יר' ב"ק ס"ג ד"ג ע"ג נתלכלכו כליו חיוב, ושם:
נתלכלכו (צ"ל נתלכלכו) כליו סמור, שם"ר פכ"ג
מה השמלה הזאת מתלכלכת וחוזרת ומתלכנת וכו'
ובשהש"ר ס' כאהלי קדר מה ידעות שלמה זו
מתלכלכת ומתכבסת וחוזרת מתלכלכת ומתכבסת
(וכו') -

* לבסן (פי' כמו לבסן) (דאז) ירו' מעש' שני פ"ב
דניג: ירו' עירוב' רפ"ז דכ"ד.

* לבסן (קטוע מן לא כן nicht so) והרבה בהרכבת
ד' בראש דלבסן (דילכסן) פי' דאי לא כן
עיי' דל האחרון (ח"ג ס"ה) וע' די האחרון.

לבסן (צבא בל"ע Heer) אספר (סנה ק"ה) כבר
פירשנו בע' אספר.

לכס (מל"י λυγαιος שחורולא (כרעת רמ"ל) מל"י
λευκος לבסן) כבר פרשת ז' (י"י) ישרצו המים:
מביא שני דגים אחד חור ואחד לכס כבר פירשנו
בע' אספרון. - (א"כ לא הביאו בע' אספרון ולא
מצאתו במדרש אבל מצאתיהו בירושל' מסכת בלא"י
פרקא קמ"א (דכ"י) מית' חוט וקטר באורנא דלכסא
ובאורניה דיריקא). * [אח"ה ואני מצאתיו בע'
אספרון כפי ס"א של כ"י שהבאתי (בחי' קצ"ד)
וכן מוכח מהעתקת המיוחס לפירש"י בכ"ר ס"ז
כד"ה אמר רבי יונה וז"ל כיצד מית' חוט וקטר
באורניה דלכסא מין דג ובאורני דיריקא גס הוא
מין דג אחר ע"כ וכנ"ה בירו' כ"מ עיי' אספרון
ומ"ש - ועה"ק שניב פי' לכס שחור] -

לבסן (= לזכסן מל"י λωζον עקום sehräg ועוד
קראו כן לקו עובר באלכסון במרובע Hy-
pothenuse) בסוף דמאי (פי' מית' שתי שורות
לזכסן. בהשירה פ"ח ככל"י (מיה) (גדר) [צ"ל גדר] (")
שני שלחנות לזכסן (") (גדר) [גדר או גדר] שתי
כרעים טפח על טפח לזכסן. פי' לזכסן הוא
אלכסון ובלשון חכמים קרנול (ג"מ ק"ה ס"ג ב"כ
י"ג) (גדר) [גדר או גדר] ב' כרעים טפח על טפח
לזכסן קיטע ב' רגלים טפח על טפח בשוה או

מריח הויעה א"ל מתלכלכין (') היו מדשאי (')
הבאר וריח שלמותיך כריח לבנון (שה"ש ד', י"א).
כבראשית רבה פרשת ס"ב (ר"ס ס"א) ויוסף אברהם:
ויונקתו לא תחדל זו ליכלוכית (') שלו. בפרשת
ע"מ (') ויבא יעקב שלם: תבא בכלח אלי קבר (אייב
ה' כ"ו) רב יצחק אמר תבא בך ליכלוכית אלי
קבר (') פ"י בולן ענין לחלוחית הן. * [אח"ה והוא
כמו בלשון זכר ליכלוך ענינו לחלוח ('). ירושלמי
ברכות פ"ח ד"ב. ליכלוך משקה והפעל ירו' חגיג'
רפ"ג דע"ח ע"ד מלובלך במשקה. שבת קמ"ד:
ירו' שבת פי"ז דמ"ז: כריתות י"ג. מלובלכת על
פי הדר ועוד עיי' הבא אח"ה. ירו' ע"ז ס"ה דמ"ה.
כההוא דמלכלך. ירו' מגיל' פ"ג דע"ד. מלכלך
באוריתא פ"י בהשאלה ישיש בו ריח תורה] -

2 לבלוך (מערך הקודם Befuchtung, Besudung)
Lung) באלו חוצצין ס"ס במקואות (כ"ד)

לכלוכי צואה שעל בשרו כדאמרין (יו"ט ע"ה)
היה מלובלך בטיט ובצואה ('). - (א"כ ענין טינופת).
* [אח"ה בדפוס אמ"ש חסרו אותיות: א"כ. וכן
הוזכרו יחד בויק"ר פכ"ז מלובלך ומטונף וכו'.
ובהשאל' מד' שו"מ מזמור כ"ג והובא בילק' דבר'י
דמז חת"ח מהו ידע לכתך (דברים כ' ז') הילוכך
לכלוכך צורך בפונסכתך. רות רב' פ' ויאמר לה
בעז: זה לבלוך מעשים ושם הפעל: לבלך מעשיו
בחומץ טמעים רעים. וכן ענין לכלוכית נדרים
ס"ז: לכלוכית שמה. יפה קורין אותה לכלוכית
שהיא מלובלכת בטומין. ויק"ר פי"ד מ"סא של
לכלוכית וכו'. פסיקת' רבתי פ"מ, מ"ז מלובלכים
בעבירות. שם"ר ס"ס כ"ב ידיו מלובלכות בגול.
ושם ס"ס כ"ז כל הגוף מלובלך בעבירות. ילק'
משלי דמז תתקמ"ז מלכלך את תורתו. ובהתפעל
כ"ר פס"ה מתלכלך בעונות. שהש"ר פ' כאהלי
קדר מתלכלכין בעונות. ושם פ' אחות כך כל מה
שישראל מתלכלכין כל ימות השנה בעונותיהן וכו'.
אסת"ר פ' ויהי אומן: נתלכלכתי בטומאה. ובלי
השאלה ויק"ר פ"א עיי' אספקלריא. נדר"י ס"ז:
עיי' לעיל. תוספת' ברכו' פ"ז סוף שמלכלך את החלוק
כ"ר פכ"ב ידך מלובלכות. ושם פס"ה בכגדים

(') בנויג בטימ מתלכלכין וצ"ל כג"י הערך וכג"י חילק' עקב רמז תתין בשם הפסיקתא. (') כ"ה לזכסן בכ"י ו"ו אי וצ"ל
ברשאי וכ"ה בכ"י ו"ו רק שם בטימ ברשאי ובכ"י וק"ס וכל דפ"ע בראש' וצ"ל ברשאי. (') ובש"ס ממומר כיג
מגעענין וכשהש"ר ס"ס נפת המופנה הג"י מתגעענין ועיין עוד יתר מקומות שהביא רש"י בפסיק' שם ששם הג"י בטימ
מתגעענין ובכולם צ"ל מתגעענין עיי' עניג. (') בנויג לחלוחות. (') וגם לפנינו בכת' פ' ע"מ ועיין בענין חילוק
פרשיות במ"ש בה שחר שנת"י הונרת וי"ו. (') בנויג לת. (') עיי' לזכ' א' מ"ש בשם גליון כ"י ש"ס. (') וכ"ה
בפ"י סו"ס לרה"ג ושם או בצואה ובנויג כג"י רבינו ג"י הבי' ש"ס ובשאר מקומות שהביא ד"ס (יו"ט) צד קב"ב) ואם
היו ידיו מלובלכות. (') עיי' אצלנו בחי' קצ"א ומ"ש. (') וכצ"ל בע' אספרון ובס"ד פרש' ד'. (') כ"ה בחוספת'
כל"י בי"מ פ"ח ובנויג בכל"י שם גדר וגם זה נכון. (') כנ"ג שתי לשונות לזכסן ובחוספת' שם אלכסון.